

Днесъ си бѣше завела стадото при съборената чушма. Седнала на високото мѣсто и радостно ги поглеждаше, какъ си тѣрсятъ храната . . . Но не виждаше кой се приближава полека—на прѣсти задъ нея. Изведнѣжъ двѣ ржцѣ ѝ затвориха очитѣ и се чу гласъ: „познай ме“! Милка се трудѣше да познае, но не можѣ. Най-послѣ очитѣ ѝ се отвориха и тя видѣ засмѣната Радка.

Седна и Радка при нея и весело ѝ разправѣше кждѣ е ходила.

— Видѣтъ, Милке, какъвъ хубавъ вѣнецъ направихъ! До като мамини сѣяха боба, азъ си набрахъ цвѣтя и си ги оплетохъ.

Двѣтѣ приятелки си поприказваха още малко и тръгнаха да си отидатъ. Гжскитѣ вървятъ напрѣдъ, а тѣ, уловени за ржцѣ, весело ги подкарватъ.